

İsa Aleyhisselam

İsrailoğullarına gönderilen ve Kur'ân-ı kerîm'de ismi bildirilen peygamberlerden. Peygamberler arasında en yüksekleri olan ve kendilerine Ülüzm denilen altı peygamberin beşincisidir. Annesi hazret-i Meryem'dir. Allahü teâlâ onu babasız yarattı. Kudüs'te doğdu. Otuz yaşında peygamber oldu. Kendisine İncil adlı kitap gönderildi. Otuz üç yaşında diri olarak göğe kaldırıldı. Kıyâmete yakın yeryüzüne tekrar inecektir.

İsa aleyhisselamın annesi Meryem Hatun, Süleyman aleyhisselamın neslinden sâlihâ ve temiz bir hanımdı. Hazret-i Meryem, on beş yaşına geldiği zaman, Yusuf-i Neccâr isminde biriyle nişanlanmıştı. Fakat onunla evlenmeden Allahü teâlâ, hazret-i Meryem'e babasız olarak bir çocuk vereceğini müjdeledi.

Hazret-i Meryem, Allahü teâlânın emri ve kudretiyle İsa aleyhisselama hâmile oldu. Bundan bir müddet sonra, normal olarak hâmilelik hâlleri görülmeye başlandı. Bu hâlleri gören İsrailoğulları, dedikodu yapmaya başladılar. Çeşit çeşit iftirâda bulunup akla gelmeyecek, ağıza alınmayacak şeyler söylediler. Bu dedikodulara tahammül edemeyen hazret-i Meryem, Kudüs'ün 10 km kadar güneyindeki sâkin bir kasaba olan Beyt-i Lahm'e çekildi. Her şeyin Allahü teâlânın takdîri ve dilemesiyle olduğunu düşünerek, insanların kendi hakkındaki sözlerine sabretti.

İsa aleyhisselamın doğumu yaklaştığı sırada, bulunduğu yerin bahçesinde yürürken kurumuş bir hurma ağacının altına geldi. Doğum sancıları şiddetlendiğinden bu ağaca yaslandı. Yaslandığı kuru hurma ağacı yeşillendi. Mevsim kış olduğu hâlde meyve verdi. Ayağının altında küçük bir su kanalı akmaya başladı. Bu hâl, hazret-i Meryem'i tesellî etti. Bu sırada hazret-i İsa dünyâya geldi. İsa aleyhisselam doğduğu zaman, doğudaki ve batıdaki bütün putlar yıkılıp, yere döküldü. Şeytanlar bu duruma şaşıldılar. Nihâyet büyükleri olan İblîs, onlara İsa aleyhisselamın dünyâya geldiğini haber verdi. O doğunca gökte büyük bir yıldız görüldü.

Hazret-i İsa'nın doğduğunu öğrenen İsrailoğulları, Beyt-i Lahm'e geldiler. Hazret-i Meryem'in kucağında yeni doğmuş çocuğu görünce; "Ey Meryem! Bu nedir? Gerçekten çok çirkin bir iş yapmış olarak geldin. Sen pek genç, fakat kocası olmayan bir kız olduğun hâlde bu çocuğu nereden aldın? Bu ne acâib ve ne şaşılacak bir hâldir?" dediler. Hazret-i Meryem, bütün söylenenleri sabırla dinledi. Hiç cevap vermedi. Ancak; "İşin hakikatini size o haber versin. Siz onunla konuşun. Ondandır sorup anlayın!" mânâsına kundakta bulunan hazret-i İsa'yı işâret etti. Onlar, kundaktaki çocuğun konuşamayacağını söyleyince, kundakta bulunan hazret-i İsa elini kaldırarak cevap verdi ve dedi ki: "Ey câhiller! Benim yüksek şânıma taarruz etmeyiniz ve annemi ayıplamayınız. Muhakkak ki ben, Allahü teâlânın kuluyum. O, bana kitap verip, beni peygamber kılacaktır. Her nerede olsam beni mübârek kıldı ve hayatta olduğum müddetçe namaz kılmamı ve zekât vermemi emretti. Beni anneme hürmetkâr kıldı... Doğduğum günde, öleceğim günde ve diri olarak kabrimden kaldırılacağım günde selâm benim üzerimedir." dedi. Hazret-i İsa'nın kundakta konuşmasına hayret eden İsrailoğulları, dillerini yutmuş gibi oldular. Hiçbir şey söyleyemediler. Buna rağmen dedi-kodu yapmaktan, çeşit çeşit iftirâlarda bulunmaktan da geri durmadılar.

Roma imparatorunun Şam vâlisi, babasız doğduğu için ikisini öldürmek istedi. Annesi onu alarak Mısır'a götürdü. Hazret-i İsa on iki yaşına gelinceye kadar Mısır'da kaldılar. Sonra tekrar Kudüs'e gelerek Nâsıra şehrine yerleştiler. Otuz yaşına girince, Hak teâlâ tarafından peygamber olduğu bildirildi. Peygamberlik emri bildirilince, hemen tebliğ başlandı. İnsanların Allahü teâlâyâ inanmalarını ve O'nun emirlerini yapıp yasaklarından sakınmalarını ve isyânda bulunmamalarını istedi. İsrailoğulları bu dâveti kabul etmediler. İsa aleyhisselam inanmayanlara mucizeler gösterdi. İsa aleyhisselam var gücüyle gayret göstermesine rağmen, pek az kişi inandı. İsrailoğulları ona îmân etmedikleri gibi, dâvetine karşı çıktılar ve gündend güne hırçınlaştılar. İsa aleyhisselamın yumuşaklığını görerek inanmadılar. Hattâ daha da ileri giderek hazret-i İsa'yı öldürmeye teşebbüs ettiler. Bunun üzerine hazret-i İsa, kendisine îmân edenler arasından seçtiği havârî adı verilen on iki kişiden Allahü teâlâyâ îmân ve ibâdet edeceklerine ve kendisine yardımcı olacaklarına dâir söz aldı.

Yahudilerden bir topluluk İsa aleyhisselam ve annesi hazret-i Meryem'e dil uzattılar. İsa aleyhisselam bunu duyunca, onlar hakkında bedduada bulundu. Allahü teâlâ bu duayı kabul edip, hazret-i İsa'ya ve annesine dil uzatanları maymun ve domuza çevirdi. Bu durumu gören Yahudiler, hâdiseyi aralarında görüştüler. Hepsisi hazret-i İsa'yı öldürmek üzere anlaştılar. Hazret-i İsa'yı aramaya başladılar. Roma İmparatoru'nun Kudüs Vâlisi Jones Pilot'u kandırıp, İsa aleyhisselamın Roma İmparatorluğu aleyhinde bulunduğu ve Filistin'de yeni bir hükûmet kurmaya çalıştığına inandırdılar. Hazret-i İsa, son defâ olarak Havârîleri ile bir gece gizlice sohbet etti ve onlara "Horoz ötmeden (yâni sabah olmadan) sizin biriniz beni inkâr edecek ve pek az paraya satacaktır." dedi. Hakîkten Yahûda isimli Havârî, sabah olmadan Yahudilerden bir miktar para alıp, hazret-i İsa'nın yerini haber verdi.

İsa aleyhisselamı yakalamak için Yahudilerle berâber eve girince, Allahü teâlâ Yehûdâ'yı İsa aleyhisselama benzetti. Yahudiler de onu İsa aleyhisselam, diye yakaladılar ve haça (çarmıha) gerip asarak öldürdüler. Allahü teâlâ, İsa aleyhisselamı göğe kaldırdı. İsa aleyhisselam bu sırada otuz üç yaşındaydı. İsa aleyhisselam göğe çıkarıldıktan kırk sene sonra, Romalılar Kudüs'e hücum etti. Yahudilerin çoğunu öldürüp, bir kısmını esir ettiler. Şehri yağmaladılar. Kitaplarını yaktılar. İsa aleyhisselama yaptıklarının cezâsı olarak, hakîr ve zelîl oldular. Hıristiyanlar, İsa aleyhisselamın haça gerilip orada öldüğüne, fakat sonra dirilip göğe çıktığına inanırlar. Müslümanlar ise, Êîsâ aleyhisselamın haça gerilmediğine doğrudan doğruya göğe kaldırıldığına inanırlar. Bu husus Kur'ân-ı kerîm'de Nisâ sûresi 158. âyetinde meâlen şöyle bildirildi:

"Onu asmadılar, onu öldürmediler. Bilakis Allahü teâlâ onu katına yükseltti..."

Ayrıca hadîs-i şerîflerde buyruldu ki:

"İsa (aleyhisselam) ölmemiştir. O kıyâmetten önce size dönecektir.",
"Ben Meryem oğlu İsa'nın (aleyhisselam) dünyâ ve âhirette en yakınıyım.", **"Benimle İsa (aleyhisselam) arasında başka bir peygamber yoktur."**

Allahü teâlâ, İsa aleyhisselamı da 33 yaşında İdris aleyhisselam gibi göğe kaldırdı. İnsanları üç sene dîne dâvet etti. Vasiyeti üzerine Havârîleri etrafa dağıldılar. İseviliği insanlara anlatmaya başladılar. Bu hak dînin yayılması 80 sene sürdü. Sonra Hıristiyanlar sapıklığa düştüler. İncil'i değiştirdiler. Nasıl ki Yahudiler hazret-i Meryem ve hazret-i İsa'ya iftirâ ettilerse, Hıristiyanlar da onun hakkında üç yanlış inanişâ saplandılar.

Bir kısmı, "Meryem oğlu İsa Allah'tır." dedi. Bâzıları, "Allah'ın oğludur." dedi. Bir başka grup da;"Baba, oğul ve rûhül-kudüs'ten biridir" dedi.

İsa aleyhisselam hiç evlenmemiş. Dünyâyâ kıymet vermemiştir. Kıyâmete yakın Şam'da Ümeyye Câmiinin minâresine inecek, evlenecek, çocukları olacaktır. Hazret-i Mehdî ile buluşacak, 40 sene yaşayıp, Medîne'de vefat edip, Peygamberimizin kabrinin bulunduğu hücre-i saâdete defnedilecektir. İslâm dîninin hükümlerine tâbi olacak, ictihâd edecektir.

Avrupa kitaplarında Eflâtun'un mîlattan 347 sene önce öldüğü yazılıdır. İsa aleyhisselam gizli dünyâyâ gelip, dünyâda az kalıp göğe çıkarıldığından ve kendisini ancak on iki havârî bilip, İseviler az ve asırlarca gizli yaşadıklarından mîlât, yâni Noel gecesi doğru anlaşılmamıştır. Mîlâdın, birinci kânunun (Aralık) yirmi beşinde veya ikinci kânunun (Ocak) altıncı veya başka gün olduğu sanıldığı gibi, bugünkü mîlâdî senenin beş sene az olduğu çeşitli dillerdeki kitaplarda yazılıdır. O halde mîlâdî sene doğru ve kat'î olmayıp, günü de senesi de şüpheli ve yanlıştır. İmâm-ı Rabbânî'nin (kuddise sirruh) ve Burhan-ı Kâti'nin bildirdiklerine göre, Yunan filozofu Eflatun (Platon) İsa aleyhisselam zamanında yaşamıştır. Buna göre mîlâdî takvim 300 seneden fazla olarak noksandır ve İsa aleyhisselam ile Muhammed aleyhisselam arasındaki zaman bin seneden az değildir.

İsa (aleyhisselam) peygamberliği îcâbı mucizeler gösterdi.

Mucizeleri dokuz çeşitti:

1. Beşikteyken konuştu.
2. Ölülerini diriltirdi. Bilhassa dört ölüyü dirilttiği meşhurdur. Bunlar Sam bin Nûh, Şeddad bin Âd, Mâsân bin Mâlân ve Benî İsrail'den bir çocuktur.
3. Anadan doğma kör olanları sağlamlar gibi gördürür, bir cilt hastalığı olan baras illetini iyi ederdi. Eliyle hastaya dokunduğunda iyi olurdu. Eliyle mesh etmek sûretiyle hastaları tedâvi ettiği için kendisine İsa-i Mesih dendi. (Mâide sûresi: 110)
4. Âl-i İmrân sûresi 49. âyetinde bildirildiği gibi kavminin yedikleri veya yemek üzere sakladıkları şeyleri haber verdi.
5. Mâide sûresi 110. âyetinde bildirildiği gibi çamurdan kuş yapıp üzerine üfleyince, Allahü teâlânın izniyle canlanıp kuş olurdu.
6. Mâide sûresi 114. âyetinde bildirildiği üzere Havârîler, içinde yiyecek bulunan bir sofranın indirilmesini teklif ettiler. Hazret-i İsa ellerini kaldırıp dua edince, ekmeği ve eti bulunan bir sofrayı indi.

7. İsa aleyhisselam uykudayken yanında her konuşulana ve yapılanı bilirdi.

8. Ne zaman istese ellerini göğe kaldırıp dua edince o anda yemek ve meyveler önüne gelirdi.

9. İsa aleyhisselam Yahudilerden (Benî İsrail) uzak olduğu hâlde sözlerini ve gizli sırlarını bilirdi.

İsa aleyhisselamın dîni; İsevilik:

Musa aleyhisselamın dîni, İsa aleyhisselam zamânına kadar devâm etti. Fakat, İsa aleyhisselam gelince, bunun dîni olan İsevilik Musa aleyhisselamın dînini nesh etti, yâni Tevrat'ın hükmü kalmadı. Bundan sonra, Musa aleyhisselamın dînine uymak câiz olmayıp, tâ Muhammed aleyhisselamın dîni gelinceye kadar, İsa aleyhisselamın dînine uymak lâzım oldu. Fakat, İsrailoğullarının çoğu, İsa aleyhisselama îmân etmeyip, Tevrat'a uymak için inâd etti. İşte Yahudilik ile İsevilik böylece ayrıldı.

Yahudilerin ileri gelenlerinden ve İsevilerin en büyük düşmanlarından olan Paul, İseviliği kabul ettiğini, İsa aleyhisselamın kendisini, Yahudi olmayan milletleri İsevilere dâvet için şâkirt (talebe) tâyin ettiği yalanını uydurdu. İsmi Pavlos (Bolüs) olarak değiştirdi. Çok iyi bir İsevi görünerek, İsa aleyhisselamın dînini bozdu. Tevhidi (tek Allah inancını), teslise (üç tanrı inancına= Baba-oğul-kutsal rûh); İseviliği Hıristiyanlığa çevirdi. İncil'i değiştirdi. İsa, Allah'ın oğludur, dedi...

İsa aleyhisselamın hikmetli sözlerinden bazıları:

“Dünyâ sevgisi bütün kötülüklerin başıdır. Gözde bakışı, kalpte şehveti büyütür. (İnsanı açgözlü doymaz eder.) Yemin ederim ki, şehvet (nefsin isteklerine uymak), sâhibine uzun süren sıkıntı bırakır. Dünyâdan geçmeye bakın. Tâmiri ile uğraşmayın.”

“Dünyâyı isteyen deniz suyu içene benzer. Ne kadar içerse, harâreti o kadar artar ve nihâyet ölür.”

“Günâhlarını hatırladığı zaman ağlayana, dilini koruyana ve başını sokacak kadar evi olana müjdeler olsun.”

“Allah katında en sevgili şey, sâlih kalplerdir. Allahü teâlâ onların hürmetine dünyâyı yaşatır. Onlar bozulunca yeryüzünü harâb eder.”

“Ağaçlar çoktur, ama hepsi meyve vermez. Meyveler çoktur ama, hepsi tatlı değildir. İlimler çoktur ama hepsi faydalı olmaz.”

“Sağırı, dilsizi tedâvi ettim, ölüyü dirilttim. Fakat cehl-i mürekkebin (câhilliği ilim ve olgunluk sanmak) ilâcını bulamadım. (Çünkü böyle kimse câhilliğini ilim ve kemâl sanmaktadır.)

Kur'ân-ı kerîm'in Bakara, Âl-i İmrân, Nisâ, Mâide, Tevbe, Meryem, Mü'minûn, Zuhruf, Hadîd, Sâf sûrelerinde İsa aleyhisselamla ilgili haberler verilmiştir.